

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **J. Š.**, zast. Mgr. Václavem Bartkem, advokátem se sídlem Hlinky 118, 603 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2015, č. j. JMK 91131/2014, sp. zn. S-JMK 91131/2014/OD/Ib,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právního zástupce žalobce Mgr. Václava Bartka, advokáta se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno, se určuje částkou 20.570 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 1. 2015, č. j. JMK 91131/2014, sp. zn. S-JMK 91131/2014/OD/Ib bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, odboru dopravy ze dne 3. 7. 2014, č. j. MK/10442/14/OD (dále též „správní orgán I. stupně“) zamítnuto a rozhodnutí uvedeného správního orgánu bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Městského úřadu Kuřim ze dne 3. 7. 2014, č. j. MK/10442/14/OD (dále též „správní orgán I. stupně“) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), jehož se měl dopustit dne 4. 2. 2014 jednáním popsáním ve výroku napadeného rozhodnutí tohoto správního orgánu. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 8. 1. 2015, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobce podal žalobu proti citovanému rozhodnutí dne 12. 2. 2015 (blanketní podání) žádal o ustanovení právního zástupce a dodatečné doplnění žaloby.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2015, č. j. 22 A 11/2015-22 byl žalobci ustanoven pro řízení o soudním přezkoumání rozhodnutí žalovaného zástupce Mgr. Václav Bartek, advokát se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno, který doplnil a odstranil vady žaloby v podání ze dne 15. 7. 2015. Pokud se týká napadeného rozhodnutí, uvedl, že prvostupňový správní orgán nevzal v potaz a neakceptoval žalobcovu omluvu z ústního jednání a věc projednal v jeho nepřítomnosti. Dále namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav a nedostatečné důkazy pro rozhodnutí. Porušení zákonnosti postupu správního orgánu bylo spatřováno zejména v tom, že byl ze strany správního orgánu ignorován zdravotní stav žalobce doložený lékařskou zprávou, jež mu nedovoloval účastnit se úředního jednání. Tím mu byla odebrána možnost vyjádřit se k předmětu řízení a uvádět skutkové okolnosti a důkazy v návaznosti na skutečnosti probírané na ústním jednání. Namítl, že žalovaný nezkoumal jeho zdravotní stav dostatečně a to navzdory řádnému doložení lékařské zprávy. Za tohoto stavu i rozhodnutí žalovaného naplňuje znaky libovůle v rozhodování, což je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Dále namítl, že žalovaný mu neposkytl dostatečnou lhůtu k doplnění odvolání v případě, kdy by řádně doložil, že mu zdravotní důvody k jeho doplnění brání, popř. k doloženému zdravotnímu stavu jmenovaného vůbec nepřihlížel. Důsledkem takového počínání bylo zmaření práva žalobce zakotveného v § 36 odst. 1 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Z výše uvedených důvodů navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 14. 9. 2015 konstatoval, že žalobce do uvedeného data nedoplnil žalobu o konkrétní žalobní body, (což však neodpovídá obsahu soudního spisu - viz č.l. 24 potvrzující, že žalovanému byla zaslána na vědomí žaloba a její doplnění dne 20. 8. 2015). Dle názoru žalovaného byl skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností, k žádným procesním vadám, jimiž by byla krácena práva žalobce, nedošlo.

Ve správním spise je založeno oznámení přestupku ze dne 4. 2. 2014, č. j. KRPB-31320/PŘ-2014-060306, kterého se měl žalobce dopustit dne 4. 2. 2014 v 14:40 hod. na silnici č. III/37917, ulice u domu č. v obci, kdy řídil motorové vozidlo tovární značky, RZ:, přičemž mu bylo policistou Policie České republiky pomocí silničního laserového rychloměru typu MicroDigiCam LTI výrobní číslo radaru: UX 0181137, výrobní číslo kamery: MV 001044, výrobní číslo počítače: MC 001059, číslo snímku 637, naměřena rychlost 64 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve

výši ± 3 km/hod. mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 61 km/hod. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Dále je ve spise založen záznam o přestupku vytištěný dne 5. 2. 2014 a potvrzující rychlost uvedeného vozidla 64 km/hod., datum, čas, místo měření, limit místa (50 km/hod.), číslo snímku z měřiče, výrobní číslo zařízení, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70312-13 ze dne 20. 11. 2013 potvrzující typ měřidla Laser Technology, Inc., USA, typ MicroDigiCam LTI, doba platnosti ověření rychloměru končila dnem 19. 11. 2014. Dalšími listinnými doklady je úřední záznam sepsaný nstržm. K. Š. ze dne 4. 2. 2014, potvrzení ze dne 11. 6. 2010, že příslušník PČR kapitán M. S. byl proškolen ovládáním a obsluhou uvedeného měřiče, výpis z evidenční karty osoby ze dne 17. 2. 2014 potvrzující jeden záznam v přestupku, příkaz ze dne 17. 2. 2014, č. j. MK/3007/14/OD, odpor proti příkazu podaný žalobcem dne 19. 3. 2014, sdělení obvinění z přestupku a předvolání k ústnímu jednání o přestupku na den 7. 4. 2014 v 9:00 hod. s uvedením náhradního termínu ústního jednání dne 9. 4. 2014 v 9:00 hod. a dne 9. 4. 2014 ve 13:00 hod., úřední záznam ze dne 7. 4. 2014 potvrzující telefonickou omluvu osoby, která se představila jako J. Š. s tím, že k ústnímu jednání v 9:00 hod. se nemůže dostavit, neboť „*je na tom zdravotně špatně*“ s tím, že omluvu zašle písemně. Dne 9. 4. 2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemná omluva žalobce, že ze zdravotních důvodů se k nařízenému ústnímu jednání nemohl dostavit, což doložil lékařskou zprávou MUDr. L. P., praktického lékaře, zdravotní středisko Lelekovice, s.r.o. ze dne 10. 2. 2014, v níž mj. je uvedeno „*potvrzení platí do stabilizace zdravotního stavu, výhledově polovina dubna 2014*“. Další jednání bylo nařízeno na den 5. 5. 2014 v 9:00 hod. s náhradním termínem dne 7. 5. 2014 v 9:00 hod. a dne 7. 5. 2014 ve 13:00 hod. Dne 5. 5. 2014 byl sepsán úřední záznam týkající se omluvy žalobce z nařízeného jednání, který z důvodů zdravotních se nemohl dostavit s tím, že omluvu zašle písemně. Dne 6. 5. 2014 byla zaslána písemná omluva žalobce stejného obsahu jako omluva ze dne 7. 4. 2014 doložená lékařskou zprávou ze dne 22. 4. 2014 jmenovaného praktického lékaře, která obsahovala sdělení, že „*potvrzení platí do stabilizace zdravotního stavu, výhledově polovina června 2014*“. Sdělením Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-venkov bylo oznámeno, že žalobce se dostavil dne 25. 4. 2014 na kontaktní pracoviště do Kuřimi, kde s ním byl sepsán „*protokol o ústním jednání*“ ve 12:55 hod. Úřední jednání bylo ukončeno a podepsáno v 13:30 hod. Jmenovaný úředně jednal s pracovníci úřadu práce i ve dnech 30. 4. 2014 v odpoledních hodinách a 5. 5. 2014 ve 13:27 hod. K dalšímu jednání ve věci přestupku byl předvolán na den 25. 6. 2014 v 9:00 hod. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 9. 6. 2014 a vložena do schránky dne 20. 6. 2014. Téhož dne, tj. 25. 6. 2014, byla doručena správnímu orgánu I. stupně „*omluva, potvrzení, stížnost*“ žalobce, že ze zdravotních důvodů se nemůže nařízeného jednání uvedeného dne zúčastnit. Omluva byla potvrzena lékařskou zprávou praktického lékaře MUDr. L. P. ze dne 23. 6. 2014, v níž bylo uvedeno, že „*potvrzení platí do stabilizace zdravotního stavu, výhledově září 2014*“. Zároveň dne 25. 6. 2014 byl sepsán úřední záznam správním orgánem I. stupně, že téhož dne v 8:57 hod. telefonicky omluvila osoba, která se představila jako J. Š. neúčast k ústnímu jednání z důvodů uvedených v písemné omluvě.

Z protokolu o ústním projednání přestupku ze dne 25. 6. 2014 vyplynulo, že správní orgán na internetových stránkách prověřoval doručování poštovních zásilek žalobci a zjistil, že žádnou ze zaslaných poštovních zásilek osobně v místě trvalého pobytu nepřevzal („uložení zásilky – adresát nezastižen“). Doporučené zásilky převzal osobně na poště ve dnech 31. 3. 2014 a 28. 4. 2014, předvolání k ústnímu jednání na den 25. 6. 2014 mu bylo vloženo do schránky dne 20. 6. 2014. Vzhledem ke sdělení Úřadu práce ČR Kuřim ze dne

25. 4. 2014, kde probíhalo úřední jednání se jmenovaným ve dnech výše uvedených, správní orgán sice nebagatelizoval zdravotní stav žalobce, ale vzhledem k tomu, že nepřebíral osobně v místě svého trvalého pobytu poštovní zásilky a byl účasten úředních jednání na kontaktním pracovišti, i když dle předložených lékařských zpráv od MUDr. L. P. jeho stav neumožňoval úřední jednání a podobnou činnost, vyhodnotil jednání žalobce jako účelové jednání s cílem dosáhnout prekluze přestupku. Proto z těchto důvodů věc byla projednána v nepřítomnosti jmenovaného dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“).

Dne 3. 7. 2014 bylo vydáno ve věci přestupku rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání dne 28. 7. 2014. Na výzvu správního orgánu ze dne 31. 7. 2014 k doplnění podání a uložení přiměřené lhůty k provedení tohoto úkonu, požádal žalobce o prodloužení lhůty, a to ze zdravotních důvodů alespoň do října 2014, což doložil lékařskou zprávou MUDr. L. P., praktického lékaře ze dne 23. 6. 2014 potvrzující oslabení zdravotního stavu s předpokladem stabilizace výhledově září 2014. Z lékařského posudku ze dne 10. 9. 2014 podloženého lékařskou zprávou MUDr. L. P., praktického lékaře ze dne 10. 9. 2014 bylo zjištěno, že žalobce je zdravotně způsobilý s podmínkou, že je neschopen úředních jednání s vyšší mírou stresogenního obsahu – typu soudního, přestupkového řízení občanskoprávních sporů, apod. Je riziko zhoršení stavu s následným možným poškozením zdraví. Je schopen běžné úřední agendy a činnosti na vlastní riziko, o kterém je poučen. Žalovaný ve věci rozhodla dne 8. 1. 2015, č. j. JMK-91131/2014, sp. zn. S-JMK 91131/2014/OD/Ib, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Jednání u zdejšího soudu se konalo dne 29. 6. 2017. Z výpovědi žalobce i vyjádření jeho právního zástupce vyplynulo, že postupem správních orgánů byl žalobce krácen na svých procesních právech, ačkoliv opakovaně dokladoval dlouhodobé zdravotní potíže, které však byly ignorovány. Žalobce poukázal, že za poslední rok byl zavalen úředními povinnostmi v rozsahu 158 doporučených dopisů od správních orgánů. I přes zdravotní obtíže se snažil na některá úřední jednání se osobně dostavit, jednalo se především o jednání týkající se zajištění základních potřeb jeho i jeho syna. Zúčastnil-li se úředních jednání na úřadu práce týž den, kdy byla nařízena i jednání ve věci přestupku, nebyl z důvodu psychické zátěže schopen v týž den zajistit účast při více úředních jednání. Upozornil, že jakýchkoliv úředních jednání je schopen se zúčastnit jen na vlastní riziko. Právní zástupce žalobce poukázal zejména na žalobcovy problémy psychického rázu, z tohoto důvodu pak je třeba i rozlišovat charakter úředního jednání i schopnost jmenovaného těchto jednání se osobně zúčastnit. Je rozdílné, zda žalobce se má k jednání pouze dostavit za účelem např. podpisu určité písemnosti a následně poté odejde, event. zda se jedná o jednání, kde lze očekávat, že se bude nucen intenzivněji bránit jako např. v případě řízení o přestupku. Žalobce dále vnesl námitku ke způsobu, jakým byla měřena nepřiměřená rychlost prostřednictvím laserového měřidla. Právní zástupce žalobce setrval na petičním návrhu – zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný omluvil nepřesnost uvedenou v písemném vyjádření ze dne 14. 9. 2015, sice, že žalobce nedoplnil žalobu o konkrétní žalobní body. K žalobě i k doplnění žaloby se vyjádřil zamítavě, nesouhlasil s argumentací přednesenou žalobcem a doplněnou jeho právním zástupcem. Zdůraznil, že opakované omluvy žalobce byly provedeny datově úzce před nařízenými termíny ústních jednání o přestupku a následně doloženy písemně s předložením lékařské zprávy. Jestliže však žalobce dle vlastního uvážení se rozhodoval, k jakému jednání se dostaví, pak dle názoru žalovaného je zřejmo, že byl způsobilý se

dostavit i k ústním jednáním ve věci přestupku. Faktický stav byl prokázán, neboť dne 5. 5. 2014, kdy bylo nařízeno ústní jednání, se zúčastnil i jiného úředního jednání. V této souvislosti poukázal na rozsáhlou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z které mj. vyplývá, že jeden důvod k omluvě jednání nemusí být řádným důvodem pro další jednání s ohledem na povahu řízení, resp. jeho průběh. Je zcela v kompetenci správního orgánu, jakým způsobem vyhodnotí omluvu obviněného. V daném případě se jednalo o splnění podmínek dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť opakované omluvy žalobce nebyly vyhodnoceny jako omluvy splňující aspekt důležitého důvodu. Setrval proto na zamítnutí žaloby.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen („s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Stěžejní žalobní námitkou lze označit tvrzení žalobce, že v postupu správního orgánu I. stupně došlo k pochybení, jestliže ústní jednání o přestupku dne 25. 6. 2014 se konalo v jeho nepřítomnosti. Právní zástupce žalobce apeloval na řádnou a včasnou omluvu žalobce s tím, že byla-li vyhodnocena jako nedůvodná, pak rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce zkrácen na svých procesních právech, neboť mu byla odebrána možnost vyjádřit se k předmětu řízení a uvádět skutkové okolnosti a důkazy v návaznosti na skutečnosti probírané na ústním jednání.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit, nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Řízení o přestupku v I. stupni je tedy zákonem zásadně koncipováno jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku.

Z ust. § 74 odst. 1 citovaného zákona vyplývá několik základních podmínek pro projednání věci v nepřítomnosti osoby obviněné ze spáchání přestupku. Obviněný musí být především řádně předvolán a poučen o tom, v jakých případech může být jednáno bez jeho účasti. Další podmínkou je, že se odmítne k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66, nebo rozsudek ze dne 26. 5. 2011, č. j. 2 As 36/2010-58, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Pojmy náležitá omluva a důležitý důvod jsou pojmy neurčité, při jejichž hodnocení vychází správní orgán ze všech relevantních skutečností. Citované právní ustanovení neřeší otázku početnosti těchto omluv.

První podmínka byla v projednávané věci splněna. Oznámení o zahájení správního řízení spolu s předvoláním k ústnímu jednání nařízenému na den 7. 4. 2014 v 9:00 hod. s náhradním termínem dne 9. 4. 2014 v 9:00 hod. a dne 9. 4. 2014 v 13:00 hod. bylo žalobci doručeno dne 31. 3. 2014 a obsahovalo všechny náležitosti dle ust. § 59 správního řádu včetně poučení o tom, jaké jsou právní následky v případě, že se obviněný z přestupku k jednání nedostaví. Stejným způsobem bylo postupováno při nařízení ústního jednání na den 5. 5. 2014 v 9:00 hod. s náhradním termínem dne 7. 5. 2014 v 9:00 hod. a dne 7. 5. 2014 v 13:00 hod. s tím, že žalobce písemnost převzal dne 28. 4. 2014. K jednání dne 25. 6. 2014 v 9:00 hod. byl rovněž včas a řádně předvolán, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 9. 6. 2014 a vložena do schránky dne 20. 6. 2014.

Soudu tedy zbývá posoudit, zda omluvy žalobce z neúčasti při jednotlivých jednání z důvodů shora citovaných odpovídají zákonnému požadavku náležité omluvy a omluvy z důležitého důvodu ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Soud zdůrazňuje, že posouzení, zda omluva je náležitá, spadá do diskreční pravomoci neboli do rámce správního uvážení správního orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41, www.nssoud.cz), a proto je povinen účastník řízení střežit si svá práva a volit při komunikaci se správním orgánem takové prostředky, které eliminují možnosti jeho mylného vyhodnocení důležitosti v omluvě uvedených důvodů. Soudu nicméně přísluší posoudit, nepřekročí-li správní orgán meze správního uvážení a není-li jeho postup projevem nepřípustné libovůle.

K samotným omluvám žalobce zdejší soud uvádí, že se ztotožnil s právním názorem žalovaného i správního orgánu I. stupně, kdy správní orgány nepochybily, pokud omluvy vyhodnotily jako nedůvodné. Nejvyšší správní soud se v řadě svých rozsudků vyjadřoval k tomu, jakou omluvu lze považovat za náležitou. Dospěl přitom k závěru, že sice nemusí jít nutně vždy o omluvu předem, že však omluva musí být učiněna bezodkladně (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66) a obviněný ji musí kvalifikovaným způsobem odůvodnit (srov. rozsudek ze dne 22. 2. 2006, č. j. 1 As 19/2005-71, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Žalobce sice neúčast při jednání dne 7. 4. 2014 a 5. 5. 2014 telefonicky omluvil s následným předložením lékařské zprávy, která k jednání dne 7. 4. 2014 byla vystavena již dne 10. 2. 2014 a obsahovala vyjádření, že potvrzení platí do stabilizace zdravotního stavu výhledově do poloviny dubna 2014.

Nejinak tomu bylo s doložením neúčasti při jednání dne 5. 5. 2014, kdy doložil lékařskou zprávu ze dne 22. 4. 2014 obsahující sdělení, že potvrzení platí do stabilizace zdravotního stavu výhledově do poloviny června 2014. Jestliže předvolání k ústnímu jednání dne 7. 4. 2014 bylo doručeno žalobci dne 31. 3. 2014, pak byla-li lékařská zpráva vystavena již dne 10. 2. 2014, nebyl dán důvod k omluvě telefonickou formou až v den nařízeného jednání, tj. 7. 4. 2014 v čase 8:27 hod. (jednání nařízeno na 9:00 hod.). Stejná situace se opakovala i při předvolání k ústnímu jednání na den 5. 5. 2014, předvolání bylo doručeno

žalobci dne 28. 4. 2014, lékařská zpráva byla vystavena dne 22. 4. 2014 a žalobce neúčast při jednání omluvil telefonicky až v den jednání, tj. 5. 5. 2014 v 7:47 hod. (jednání nařízeno na 9:00 hod.).

Žalovanému je známo, že žalobce obdobným způsobem postupuje i ve svých dalších věcech, resp., že je schopen jednat s úřady, což bylo zdokladováno ze sdělení Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště Brno-venkov ze dne 6. 5. 2014, jímž bylo zdokladováno, že žalobce se dostavil k sepisu protokolu o ústním jednání dne 25. 4. 2014 ve 12:55 hod., dále 30. 4. 2014 v dopoledních hodinách a 5. 5. 2014 ve 13:27 hod. V posledním případě se jednalo o den, kdy bylo nařízeno i jednání ve věci přestupku a to v 9:00 hod., tedy jednalo se o jednání v pořadí prvním téhož dne.

Rovněž i krajskému soudu z jeho úřední činnosti je známo, že obdobným způsobem, kdy žalobce žádá o prodloužení lhůt k procesním úkonům je postupováno, i v jeho dalších věcech. Z těchto důvodů soud vyslovil i pochybnosti o objektivitě žalobcem předkládaných lékařských zpráv, i s ohledem na lékařský posudek ze dne 10. 9. 2014, vystavený MUDr. L. P., praktickým lékařem, Zdravotní středisko, s.r.o. Posudkový závěr, že „je neschopen“ žalobce úředních jednání s vyšší mírou stresogenního obsahu – typu soudního přestupkového řízení občanskoprávních sporů, apod., neboť je zde riziko zhoršení stavu s následným možným poškozením zdraví a je schopen pouze běžné úřední agendy a činnosti na vlastní riziko, o kterém je poučen“, dle názoru soudu nespádají do kompetence praktického lékaře, nýbrž lékaře specialisty z oboru psychiatrie, případně psychologie.

Jak již bylo výše uvedeno podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán se k projednávání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Za vadu řízení se pak považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez náležité omluvy, ale je tady existence důležitého důvodu. Z hlediska nutné součinnosti obviněného z přestupku však musí správní orgán i při existenci důležitého důvodu zhodnotit i závažnost skutečnosti, pro kterou mu obviněný nedoručil náležitou omluvu. Na druhou stranu náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66).

Optikou shora uvedeného se zdejší soud plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že správní orgán I. stupně byl oprávněn v daném případě jednat i v nepřítomnosti žalobce, neboť s ohledem na postoj jmenovaného v rámci správních řízení i v jiných věcech, kdy byl schopen zajišťovat osobní účast, a to konkrétně v den 5. 5. 2014, kdy jednání v přestupkové věci bylo nařízeno v dopoledních hodinách, kterého se ale nezúčastnil, na rozdíl od odpoledních hodin, kdy byl osobně přítomen při jednání na úřadě práce, nelze považovat uvedení důvodu neúčasti na ústních jednání ve věcech řízení o přestupku za řádnou a bezodkladnou omluvu. Jistá žalobcova procesní strategie je zřejmá i z toho, že ačkoliv k jednotlivým ústním jednáním byl předvoláván včas, omluvu realizoval v případě jednání dne 7. 4. a dne 5. 5. 2014, vždy v den konání jednání. Soud proto námitce žalobce týkající se porušení práva na spravedlivý proces nepřisvědčil, neshledal, že by mu bylo jakýmkoliv způsobem odepřeno jeho procesní právo účastnit se ústního jednání, během řízení navrhopvat důkazy a sdělovat svá stanoviska k věci,

ani že by mu bylo znemožněno se seznámit s podklady rozhodnutí. Naopak naznal, že to byl sám žalobce, kdo nebyl dostatečně činný, neprojevil úzkou součinnost se správním orgánem, svým jednáním naopak prokazoval záměr průběh správního řízení prodlužovat s cílem zániku odpovědnosti za protiprávní jednání.

Pokud žalobce brojí proti nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu a nedostatečným důkazům pro rozhodnutí, soud se s jeho tvrzením neztotožnil, naopak má za to, že z provedených důkazů (oznámení o přestupku ze dne 4. 2. 2014, z výstupu z měřicího zařízení ze dne 4. 2. 2014, ověřovacího listu č. 8012-OL-70312-13 ze dne 20. 11. 2013) bylo jednoznačně prokázáno protiprávní jednání jmenovaného, z něhož je zjevné nedodržení maximální dovolené rychlosti v daném úseku. Žalobce jako řidič motorového vozidla tovární značky, RZ: byl při jízdě dne 4. 2. 2014 ve 14:40 hod. v obci, tedy v úseku s maximální dovolenou rychlostí 50 km/hod. zastaven hlídkou Policie ČR, a bylo zjištěno, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 11 km/hod. Totožnost žalobce byla ověřena dle občanského průkazu a řidičského průkazu. Vzhledem k tomu, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je 50 km/hod., tedy rychlost, která je stanovena zákonem pro to, aby byl chráněn veřejný zájem, tedy zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, má soud za to, že žalobce mohl a měl vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neohrozí. Svým jednáním tak porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, porušením tohoto ustanovení naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Uplatnil-li žalobce výhrady ke způsobu měření rychlosti laserovým měřidlem, pak soud k jeho námitce nemohl přihlédnout, neboť rozšířit žalobu o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), což neučinil.

Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ust. § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Soud tak neshledal důvodný žádný žalobní bod. Rovněž nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Žalobci byl v řízení soudního přezkumu ustanoven advokátem Mgr. Václav Bartek. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s.ř.s.). Soud proto určil odměnu jmenovanému advokátovi částkou 15.500 Kč za 5 úkonů právní

služby (příprava a převzetí, doplnění a odstranění vad žaloby ze dne 15. 7. 2015, návrh na přiznání odkladného účinku žaloby ze dne 20. 7. 2015, vyjádření žalobce ze dne 10. 11. 2015 a účast při jednání dne 29. 6. 2017) po 3.100 Kč dle § 7 bod 5, §9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. b), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů a paušální částku náhrady hotových výdajů, 5x 300 Kč, tj. 1.500 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem DPH, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Částka daně vypočtena podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 1 citovaného zákona činí 3.570 Kč. Celková částka 20.570 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně, a to na účet č.: 2114349269/2700.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 29. června 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová